

Sosiaali- ja terveystoimikunnan mietintö 31/1996 vp

Hallituksen esitys maatalousyrittäjien lomituspalvelulaiksi

Eduskunta on 22 päivänä lokakuuta 1996 lähettänyt sosiaali- ja terveystoimikuntaan valmistelevalle käsiteltäväksi hallituksen esityksen 190/1996 vp maatalousyrittäjien lomituspalvelulaiksi.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti on maa- ja metsätaloustoimikunta antanut asiasta lausuntonsa. Maa- ja metsätaloustoimikunnan lausunto 22/1996 vp on mietinnön liitteenä.

Asian johdosta ovat toimikunnassa olleet kuultavina nuorempi hallitussihteeri Riitta Kuusisto sosiaali- ja terveystoimistöstä, maataloustoimikunnan puheenjohtaja Juhani Tuisku maa- ja metsätaloustoimistöstä, erityisasiantuntija Jouko Heikkilä Suomen Kuntaliitosta, apulaisjohtaja Tauno Jouhtimäki Maatalousyrittäjien eläkelaitoksesta, jaostopäällikkö Kaarina Knuuti Maa- ja metsätaloustoimittajain Keskusliitosta, palvelussuhdesihteri Terttu Suhonen Kunnallisvirkamiesliitosta, puheenjohtaja Raimo Kivinen Maataloustoimittajat ry:stä sekä agronomi, maaseutulauslainsäädännön puheenjohtaja Sisko Mäkelä ja maataloustoimikunnan sihteeri Marja Kempainen.

Hallituksen esitys

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi maatalousyrittäjien lomituspalvelulaiki, jolla kumottaisiin voimassa oleva laki maatalousyrittäjien lomituspalvelulaista.

Maatalousyrittäjällä olisi oikeus saada vuosilomaa varten lomituspalveluja 22 päivää vuodessa sekä sijaisapua enintään siksi ajaksi, jona hän on tilapäisen syyn vuoksi estynyt hoitamasta maataloustoimintaa. Vuosilomaa koskevat säännökset vastaisivat nykyisiä, ja sijaisavun myöntämisperusteet sekä enimmäisajat säilyisivät muutoin pääosin ennallaan, paitsi että työkyvyttömyyden perusteella annettavan yhtäjaksoisen sijaisavun kesto rajoitettaisiin pääsääntöisesti 365 päivään. Eräissä tapauksissa sijaisavun antamista voitaisiin jatkaa pitempäänkin.

Nykyisen lain mukainen oikeus viikkovapaaseen poistuisi. Sen asemesta vuosilomaan oikeutetulla maatalousyrittäjällä olisi mahdollisuus ostaa kunnan kuukausipalkkaisten lomittajien työpanosta enintään 100 tuntia vuodessa hintaan, joka kattaisi vain osan lomittajan palkkauksesta aiheutuvista kustannuksista. Maksullista lomittaja-apua voitaisiin järjestää, jos kunnalla on lomittajatyövoimaa vapaana.

Maatalousyrittäjä voisi valita, käyttäkö hän kunnan järjestämiä lomituspalveluja vai järjestäkö hän lomituksensa itse, jolloin hän on oikeutettu kunnalta korvaukseen. Nykyisestä poiketen itse lomituksensa järjestävä maatalousyrittäjä voisi palkata lomittajaksi myös henkilön, joka asuu hänen kanssaan samalla tilalla, ei kuitenkaan maatalousyrittäjää, joka itsekin on lomaaan oikeutettu samalta tilalta.

Lomituspalvelujen toimeenpano siirtyisi Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle, jonka tulisi muun muassa huolehtia paikallishallinnon järjestämisestä. Paikallisyksikköinä toimisivat ensisijaisesti kunnat, jotka tekevät toimeksiantosopimuksen lomituspalveluista, hallinnoista ja palvelujen järjestämisestä. Siirtymäkausi paikallishallinnon organisoimiseksi jatkuisi vuoden 1999 loppuun. Siihen saakka kunnilla olisi lakisääteinen velvollisuus järjestää lomituspalvelut. Lomituspalvelujen hallintokuluja varten Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle suoritettaisiin valtion varoista laskennallisin perustein määräytyvä kohtuullinen korvaus. Vastaavasti Maatalousyrittäjien eläkelaitos maksaisi lomituspalveluja järjestävälle kunnalle korvauksen paikallishallinnosta aiheutuviin kustannuksiin. Korvausten perusteista säädetään laissa tarkemmin.

Lomituspalveluista aiheutuneet kustannukset korvataan kokonaan valtion varoista kuten nykyisinkin. Kunnat saisivat palveluja varten ennakon toiminnan laajuuden mukaan.

Esitys liittyy valtion vuoden 1997 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1997 alusta.

Valiokunnan kannanotot

Hallituksen esitys liittyy vuonna 1996 aloitettuun maatalouslomitusjärjestelmän uudistamiseen. Järjestelmän uudistaminen säätämällä kokonaan uusi asiaa koskeva laki on sosiaali- ja terveysvaliokunnan mielestä tarkoituksenmukaista. Valiokunta viittaa mietintöönsä (StVM 23/1995 vp), jossa mainitut yleiset näkökohdat soveltuvat myös tähän hallituksen esitykseen.

Lomituspalvelujen turvaaminen ja toiminnan kehittäminen perustuvat pitkälti kuntien toimenpiteisiin, niiden keskinäiseen yhteistoimintaan sekä Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen joustavaan ja jämäkkään toimeenpanoon. Toiminta tulee pitää pääasiassa kunnallisena toimintana, koska näin voidaan turvata toiminnan jatkuvuus maatalousyrittäjien kannalta ja luoda myös maatalouslomittajien asema vakaammaksi.

Valiokunta pitää tärkeänä, että maatalouslomittajien kokoaikaisuuden perusteena oleva tuntimäärä asetetaan sellaiseksi, että toiminta voidaan järjestää niin maatalousyrittäjän kuin lomittajan kannalta tarkoituksenmukaisesti ja toiminnan tavoitteet saavuttaen.

Valiokunta viittaa maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunnossa esitettyihin näkökohtiin lainsäädännön tulkinnessa ja toimeenpanossa. Tärkeää on muun muassa maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunnon mukaisesti seurata lomitusjärjestelmän toimivuutta ja kustannusten muotoutumista, ja toimittaa asiasta selvitys sosiaali- ja terveysvaliokunnalle sekä maa- ja metsätalousvaliokunnalle. Samoin valiokunta pitää tärkeänä, että 35 §:n 2 momentin 6 kohdan tulkinna on, että lainmukaisten palvelujen järjestämisestä aiheutuvina tarpeellisina kustannuksina pidetään lain 14 §:n mukaisten valvontakäyntien aiheuttamia kustannuksia.

Maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunnon 4 §:ää koskevien huomautusten johdosta valiokunta esittää pykälää muutettavaksi siten, että tilanvaihdostilanteessa entinen ja uusi maatalousyrittäjä voivat jakaa kertyneen vuosiloman keskenään.

Maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunnossa

esitettyjen näkökohtien perusteella valiokunta ehdottaa lainsäädäntöön myös teknisuonteista muutosta.

Edellä esitettyyn ja hallituksen esityksen perusteluihin viitaten sosiaali- ja terveysvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muutoin sellaisenaan paitsi 4, 10 ja 11 § näin kuuluvina:

4 §

Vuosilomaan oikeutettu maatalousyrittäjä

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä ei ole oikeutta vuosilomaan:

1) sen kalenterivuoden aikana, jonka kuluessa hänen velvollisuutensa ottaa 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu vakuutus alkaa, *lukuun ottamatta sitä vuosilomaoikeutta, jota saman maatalousyrityksen maatalousyrittäjät eivät ole käyttäneet kyseisen kalenterivuoden aikana;* eikä

(2 kohta kuten hallituksen esityksessä)

10 §

Paikallishallinnon järjestäminen

(1—3 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Eläkelaitoksen, paikallisyksikön ja sen vastuuhenkilön on tämän lain mukaisia asioita käsitellessään noudatettava soveltuvin osin, mitä hallintomenettelylaissa (598/82) säädetään. (Uusi)

11 §

Päätösvalta

Edellä 10 §:n 3 momentissa tarkoitettu vastuuhenkilö päättää 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen lomituspalvelujen antamisesta, palvelujen saajalta tämän lain nojalla perittävistä maksuista, palvelun saajan velvollisuudesta korvata perusteettomasti annetuista lomituspalveluista aiheutuneet kustannukset sekä perusteettomasti maksetun 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua korvauksen takaisinperinnästä. (*Poist.*)

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Jouko Skinnari /sd, varapuheenjohtaja Maija Perho /kok, jäsenet Anne Huotari /vas (osittain), Liisa Hyssälä /kesk, Timo Ihamäki /kok, Paula Kokkonen /kok, Mikko Kuoppa /va-r, Eero Lämsä /kesk, Hannes Manninen /kesk, Pirkko Peltomo /sd,

Margareta Pietikäinen /r (osittain), Maija Rask /sd (osittain), Juha Rehula /kesk, Osmo Soininvaara /vihr, Marjatta Vehkaoja /sd ja Marja-Leena Viljamaa /sd sekä varajäsenet Marjaana Koskinen /sd (osittain) ja Arja Ojala /sd (osittain).

Vastalause

Vuoden 1996 alusta tulivat voimaan maatalousyrittäjien lomituspalveluista annetun lain sekä kuntien valtionosuuslain 32 §:n muutokset. Näillä muutoksilla pyrittiin toteuttamaan Lipposen hallituksen ajamat kovat leikkaukset lomituspalveluihin ja saamaan valtionaloudelle 250 miljoonan markan säästöt jo kuluvan vuoden aikana.

Kritisoimme jo silloin hallituksen suunnitelmia pitäen niitä kohtuuttomina sekä maatalousyrittäjien että lomittajien kannalta, ja että tavoitellut säästöt eivät voi toteutua sanotussa aikataulussa. Omassa vastalauseessamme esitimme säästötavoitteen jaksottamista kolmen vuoden ajalle, mikä sallisi pehmeämmän sopeutumisen ja millä vältettäisiin lomittajien irtisanomiset. Hallitusryhmät runnoivat kuitenkin läpi oman epärealistisen suunnitelmansa.

Käytännössä on kuitenkin tänä vuonna oltu siinä tilanteessa, että hallituksen esityksiä ei ole voitu toteuttaa. Kuluvan syksyn lisätalousarviossa lomitukseen jouduttiin osoittamaan lisämäärärahoja toteutumattomien säästöjen vuoksi lähes 100 miljoonaa markkaa sekä huomiotta jätettyihin palkankorotuksiin yli 60 miljoonaa markkaa. Toisin sanoen vuosi sitten esittämämme arvio kuluvan vuoden määrärahatarpeesta osui oikeaan.

Tosiasioista piittaamatta hallitus pyrkii nyt uudelleen heikentämään maatalouslomitusta, mikä heikentää palvelujen saatavuutta ja uhkaa jättää jopa 1 000 koulutettua lomittajaa työttömiksi. Lomitukseen tarkoitettuja arviomäärärahoja esitetään ensi vuonna leikattavaksi lähes kolmanneksella vuoteen 1995 verrattuna. Tämä toteutettaisiin korvaamalla aikaisempi laki uudella maatalousyrittäjien lomituspalvelulailla, jolla viljelijöiden lomaoikeuksia heikennetään ja lomittajien työaika koskevia rajoituksia lisätään. Lakiehdotusta tehdessään hallitus on unohtanut tasapuolisuuden säästöjen kohdentamissa,

tavoitteet työllisyyden puolittamisesta sekä tavoitteet maaseudun elinvoiman ja työllisyyden turvaamisesta, mitkä sisältyivät mm. sen hyväksymään maaseutupoliittiseen ohjelmaan. Voidaan todeta, että ohjelmalla ei ole mitään merkitystä, jos käytännön päätökset toimivat sen vastaisesti.

Olemme edelleen sitä mieltä, että hallitus pyrkii säästöihin epärealistisen tiukalla aikataululla, mikä voi toteutua vain lomittajien laajamittaisella irtisanomisella tai osa-aikaistamisella. Mielestämme 15 §:n 2 momentin loppuosaa onkin poistettava, jotta sen alkuosan tavoite palvelujen turvaamisesta ei mitätöidy.

Emme myöskään hyväksy 17 §:n 1 momentissa olevaa rajoitusta sunnuntai- ja juhlapäivien osalta, koska sellaista rajoitusta ei ole muillakaan ammattiryhmillä ja koska karjatalouksissa toteutetaan 7-päiväistä työviikkoa.

Lomalain uudistaminen merkitsee nykyisen viikkovapaan poistamista. Viikkovapaan aikana on voinut tähän asti saada lomittajan palvelua 16—37 markalla/ tunti. Keskimäärin maksu on ollut 27 markkaa/tunti. Uutena vaihtoehtona hallitus esittää, että viljelijä voi ostaa kunnan kuukausipalkkaisen lomittajan työtä enintään 100 tuntia vuodessa. Tuntikorvaus olisi 39 markkaa. Tavoitteena on lomittajien työllisyyden turvaaminen, mutta maksun suuruus uhkaa estää sen toteutumisen. Jotta tavoitteeseen päästäisiin, ehdotamme, että maksu määriteltäisiin (28 § 1 mom.) 70 prosentiksi hallituksen esityksessä tarkoitettua maksuperusteesta, mikä vastaisi tähän asti keskimäärin perittyä korvausta viikkovapaan aikaisesta lomituspalvelusta. Tämä olisi yhteiskunnalle edullinen keino turvata työllisyyttä ja edistää työn jakamista.

Näillä muutoksilla voidaan poistaa hallituksen esityksen pahimpia epäkohtia, taata viljelijöiden lomituspalvelujen toimivuus sekä turvata maatalouslomittajien työllisyyttä.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksytään muutoin valiokunnan mietinnön mukaisena paitsi 15, 17 ja 28 § seuraavasti:

15 §

Lomituspalvelujen järjestämistavat

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

Paikallisyksikön on palkattava riittävä ja taroituksenmukainen määrä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja kuukausipalkkaisia ja tuntipalkkaisia maatalouslomittajia siten, että tämän lain edellyttämät palvelut voidaan turvata joustavasti ja taloudellisesti. (*Poist.*)

(3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

17 §

Vuosiloman pitämistä koskevat rajoitukset

(1 mom. *poist.*)

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnön 2 mom.)

28 §

Maksullisesta lomittaja-avusta perittävät maksut

Maatalousyrittäjältä peritään 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua lomittaja-avusta tuntimaksu, joka vastaa 70 prosenttia kuukausipalkkaisen lomittajan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukaisesta alimmasta peruspalkasta lisättynä kahdella kokemuslisällä.

(2 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eero Lämsä /kesk
Hannes Manninen /kesk

Liisa Hyssälä /kesk
Juha Rehula /kesk

duttu useaan otteeseen muuttamaan, mikä on johtanut siihen, että laki on käynyt vaikeasti hallittavaksi. Uusien muutosten sisällyttäminen lakiin tekisi siitä nykyistäkin vaikeaselkoisemman. Valiokunta pitääkin hyvänä sitä, että esityksessä ehdotetaan säädettäväksi kokonaan uusi maatalousyrittäjien lomituspalvelulaki.

Esityksen perusteluissa todetaan, että vuodelle 1996 asetetusta säästötavoitteesta arvioidaan huomattavan osan jäävän toteutumatta. Sen vuoksi esityksessä ehdotetaan myös lomituspalvelujen sisältöä koskevia säännöksiä erältä osin tarkistettavaksi. Valiokunta viittaa tältä osin 14.11.1995 hallituksen esityksestä 123/1995 vp laeiksi maatalousyrittäjien lomituspalvelusta annetun lain sekä kuntien valtionosuuslain 32 §:n muuttamisesta antamaansa lausuntoon, jossa valiokunta ennakoii tavoiteltavien säästöjen jäävän suurelta osin toteutumatta. Valiokunta toteaa lisäksi, että varoja, joita ehdotettujen säästötoimenpiteiden vuoksi joudutaan käyttämään toimenpiteiden sivuvaikutusten lieventämiseen, kuten työttömyyteen, tulisi voida käyttää niin, että ne osaltaan edistävät lomittajien työllistämistä ja siten estävät passiivoivaa työttömyyttä.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan lomituksesta toimeentulonsa saavia lomittajia on noin 5 000. Enimmillään 1980-luvun lopulla maatalouslomittajien lukumäärä on ollut noin 12 000. Tällä hetkellä maatalouslomittajista merkittävä osa työskentelee osa-aikaisena, jolloin ansiot ovat noin 75 prosenttia kokoaikaisen maatalouslomittajan ansioista ja työaika 25 tuntia viikossa. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että päätoimisten tointen vähetessä osa korkean ammattitaidon omaavista lomittajista on siirtymässä muihin tehtäviin. Lisäksi osa-aikaistamisen ja lomittajatoimien vähentymisen myötä lomituspalvelujen saatavuus vaarantuu myös ylläpitävissä sairaus- ja tapaturmatapauksissa. Valiokunta pitää tärkeänä lomitusjärjestelmän toimivuuden kannalta, että lomittajien työntekijöinä saamat edut pidetään ajan tasalla, mikä vaikuttaa myös työn arvostukseen.

Lomituspalvelujen järjestämisen osalta lakiehdotus antaisi edelleen oikeuden valita, käytetäänkö kunnan järjestämiä lomituspalveluja vai järjestääkö lomitukset itse. Valiokunta pitää vaihtoehtojen olemassaoloa sinänsä hyvänä, mutta korostaa samalla kunnallisen lomituspalvelun merkitystä. Kunnallinen lomituspalvelu edistää työsuhteiden säilymistä. Edellä todetun mukaisesti on myös äkillisten sairaustapausten varalta tärkeää, että kuntien taholta voidaan tar-

vittaessa osoittaa sijaisapulomitusta tuotanto-toiminnan ja eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi.

Valiokunta ehdottaa, että sosiaali- ja terveysvaliokunta edellyttäisi mietinnössään sosiaali- ja terveysministeriön toimittavan vuosittain selvityksen niin sosiaali- ja terveysvaliokunnalle kuin maa- ja metsätalousvaliokunnalle nyt käsiteltävänä olevan lomitusjärjestelmän toimivuudesta ja kustannusten lopullisesta muotoutumisesta.

Pykäläkohtaiset huomautukset

4 §. Ehdotetussa lainkohdassa määriteltäisiin vuosilomaan oikeutettu maatalousyrittäjä. Lakiehdotuksen mukaan oikeutta vuosilomaan ei olisi sen kalenterivuoden aikana, jonka kuluessa velvollisuus MYEL-vakuutuksen ottamiseen alkaa, ellei vakuutus koske koko kalenterivuotta. Valiokunta pitää kohtuuttomana tilannetta, johon erityisesti nuoret viljelijät joutuisivat yritystoiminnan alkaessa. Valiokunta katsookin, että ainakin niissä tapauksissa, joissa luopujat eivät käytä lomaoikeuttaan, tilan yritystoimintaa jatkavilla tulee olla oikeus vuosilomaan. Siten luopuja voisi jatkajan hyväksi luopua myös lomaoikeudestaan kyseisenä kalenterivuotena.

10 §. Lakiehdotuksen 11 §:ään sisältyy säännös siitä, että vastuuhenkilön päätöksentekomenettelyn osalta noudatetaan soveltuvin osin, mitä hallintomenettelylaissa säädetään. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan laista tulisi kuitenkin ilmetä, että myös eläkelaitoksessa sovelletaan ehdotetussa laissa tarkoitettuja asioita käsiteltäessä hallintomenettelylain säännöksiä. Valiokunta ehdottaakin, että ehdotetun lain 11 §:n viimeinen virke poistetaan ja että lain 10 §:ään lisätään uusi 4 momentti seuraavasti: Eläkelaitoksen, paikallisyksikön ja sen vastuuhenkilön on tämän lain mukaisia asioita käsitellessään noudatettava soveltuvin osin, mitä hallintomenettelylaissa (598/82) säädetään.

16 §. Esityksestä ilmenee, että maatalousyrittäjän subjektiivinen oikeus viikkovapaaseen poistuisi. Sen sijaan vuosilomaan oikeutetulla maatalousyrittäjällä olisi 16 §:n 2 momentin mukaan mahdollisuus ostaa kunnan kuukausipalkkaisten lomittajien työpanosta lakiehdotuksen 28 §:n 1 momentissa säädettyä korvausta vastaan. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan on kuitenkin ilmeistä, että ostopalvelusta maksettava korvaus muodostuu niin korkeaksi, että se rajoittaa palveluiden kysyntää. Valiokunta pitääkin tarpeellisena, että sosiaali- ja terveysvalio-

kunta selvittää, voidaanko ostopalvelun käytöstä aiheutuvia kustannuksia alentaa siten, että palvelulle muodostuu kysyntää, joka samalla luo lomittajille työtilaisuuksia.

17 §. Ehdotetun 2 momentin mukaan velvollisuus pitää lomat osittain samanaikaisesti koskisi vain niitä maatiloja, jotka työmääränsä ja muiden olosuhteidensa puolesta ovat sellaisia, että yritystoiminnan jatkuvuus voidaan turvata yhden kokoaikaisen lomittajan keskimääräistä työaikaan vastaavalla työpanoksella. Esityksen perustelujen mukaan tarkoitus on, että velvollisuus koskisi tiloja, joilla ammattitaitoisen lomittajan olisi mahdollista suoriutua lomitukseen kuuluvista tehtävistä päivittäin noin 7,5 tunnin työpanoksella. Säännöksen sisällyttäminen lakiin liittyy siihen, että niin sanottu työllistämismääräysvelvoite ehdotetaan poistettavaksi lomituspäiväläisistä. Ennen vuotta 1996 lakiin sisältyi vastaavanlainen säännös, jonka mukaan alle 10 kotieläinyksikön tiloilla lomat oli pääsääntöisesti pidettävä kokonaan samanaikaisesti. Valiokunta toteaa, että velvollisuudella pitää lomat samanaikaisesti on vaikutuksia yritystoiminnan harjoittamiseen, mikä ilmenee ehdotetun säännöksen sisällöstäkin. Lisäksi ehdotetun säännöksen toteuttamiseen liittyy inhimillisiä näkökohtia. Valiokunta kiinnittää huomiota myös siihen, että ehdotetussa säännöksessä velvoitus on määritelty epämääräisesti. Valiokunnalle on lisäksi esitetty huoli siitä, että lakiehdotuksen perusteluissa määritelty 7,5 tunnin työaika ei riitä turvaamaan maatalouslomittajien kokoaikaisuutta riittävästi. Valiokunta pitääkin tärkeänä, että selvitetään, riittääkö lakiehdotuksen perusteluissa määritelty

7,5 tunnin työaika turvaamaan maatalouslomittajien kokoaikaisuutta riittävästi.

21 §. Pykälässä säädettäisiin menettelytavat, jota noudatettaisiin, jos myös joku muu kuin vuosilomalla oleva maatalousyrittäjä irrottautuu oman tehtäväosuutensa hoitamisesta niin, että siitä aiheutuu maatalouslomittajan tehtävien lisääntyminen. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että säännös voi käytännössä johtaa vastaavanlaisiin määrittelyongelmiin, kuin mitä edellä on tuotu esille 17 §:n kohdalla. Lain perustelujen mukaan säännöstä sovellettaisiin vain, jos omasta tehtäväosuudesta irrottautuminen johtaa lomittajan työtehtävien lisääntymiseen.

35 §. Ehdotetun pykälän 2 momentin 6 kohdan mukaan valtion korvaukseen oikeuttavia menoja olisivat ”tämän lain mukaisten palvelujen järjestämisestä aiheutuvat muut tarpeelliset kustannukset”. Lakiehdotuksen 14 §:n mukaan yritykseen tulee tarvittaessa järjestää valvontakäyntejä. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan valvontakäyntien osalta työehtosopimuksissa ei ole määräyksiä korvauksista ja käytäntö vaihtelee eri kunnissa. Valiokunta katsoo, että kyseiset kustannukset tulee katsoa 35 §:n 6 kohdan nojalla valtion korvaukseen oikeuttaviksi.

Valiokunta esittää kunnioittavasti,

että sosiaali- ja terveysvaliokunta mietintöönsä laatiessaan ottaisi huomioon, mitä tässä lausunnossa on esitetty.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 1996

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Timo Kalli /kesk, varapuheenjohtaja Kari Rajamäki /sd, jäsenet Raimo Holopainen /sd, Minna Karhunen /kok, Tapio Karjalainen /sd, Annikki Koistinen

/kesk, Armas Komi /kesk, Jari Koskinen /kok, Esa Lahtela /sd, Tero Mölsä /kesk, Tuija Nurmi /kok sekä Erkki Pulliainen /vihr ja varajäsen Gunnar Jansson /r.

